

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰς ποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ὀποσδήποτε.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΜΟΥΖΙΟΥ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOUMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἡ ὀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

31, ΙΟΥΛΙΟΥ 1885.

Η ΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ.

Όταν οἱ Ἀγγλοὶ κατέβησαν ἐς τὴν Κύπρον θεωροῦντο ὑπὸ πολλῶν Κυπρίων ὡς Ἀγγελοὶ σταλέντες ἐξ Οὐρανοῦ. Ἐπρεχεν ὁ κόσμος ἄνω κάτω συνέρρεον εἰς τὰς πόλεις οἱ χωρικοὶ νὰ δοῦσι νὰ βεβαιωθῶσιν ἂν ἦνε ἀλήθεια· ἔβλεπον μὲ στόμα ἀνοικτὸν τοὺς κοκκινοφόρους καὶ χρυσοστολιστοὺς Ἀγγλοὺς ἀξιωματικούς· καὶ ἐξέβαλλον κραυγὰς χαρμοσύνης, ἐνῷ ἄρ' ἑτέρου ἔβλεπον τοὺς Ἰνδοὺς οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀβράκωτοι καὶ ἑστρεφον ἄλλου τὸ πρόσωπον. Εἶδον τὴν τουρκικὴν σημαίαν νὰ καταβαίνει καὶ ἀντ' αὐτῆς ν' ἀνυψῶται ἡ ἀγγλικὴ μετὸν στυγρὸν ἐς τὴν μέσσην καὶ ἐσταυροκοποῦντο καὶ ἔκλαιον καὶ ἐπῆδον ἀπὸ τὴν χαρὰν τῶν, (μὴ προσέξαυτες ὅτι ὁ σταυρὸς δὲν εἶν' ἐκεῖνος τοῦ Χριστοῦ, διότι ἐκεῖνος ἦτο ὄρθιος, καὶ ὅτι αὐτὸς εἶνε ἐκεῖνος μὲ τὸν ὁποῖον ἐσταύρωσαν οἱ διώκται τῶν Χριστιανῶν τὸν Ἀπόστ. Πέτρον, διότι εἶνε πλάγιος). Όταν λοιπὸν εἶδε καὶ ἐβεβαίωθη ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ὅτι ἡξιώθη «ἐς τὰ καλὰ καθοῦμενα» ν' ἀπκλαχθῇ ὡς ἀπὸ «κακοῦ ποταμῆσου» τῆς τουρκικῆς ἀκαθοδικήσεως, τὴν ὁποίαν ἐμίσει διότι ἐθεώρει βαρυντάτην καὶ καταθλιπτικωτάτην, καὶ ἐνεδύθη αἰφνης τὰ ὠραία ἀγγλικά ὑφάσματα, χωρὶς νὰ ξεύρῃ ὁ δυστυχὴς λαὸς τὸ διαβολευμένον τούτων ἰδίωμα ὅτι κατόπιν στενεύουν καὶ σφίγγουν τόσο

πολὺ ὥστε ἀναγκάζουν τὸν ἄνθρωπον ν' ἀνοίγῃ τὸ στόμα καὶ νὰ μὴ εὐρίσκη ἀέρα ν' ἀναπνεύσῃ, νὰ κινῇ χεῖρας καὶ πόδας καὶ ὄμους νὰ ἦνε μετέωρος ὅταν τὴν μυῖαν ἐς τὴν ἀράχνην, καὶ ὅταν οἱ Ἀγγλοὶ ἤρχισαν νὰ δέχωνται ἀναφορὰς καὶ νὰ ἀκούουν περὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ μ' ἐκείνην τὴν γλυκύτητα τοῦ προσώπου τῶν ἡ ὁποία ἦτο ἱκανὴ καὶ τοὺς πλέον πανούργους ν' ἀπατήσῃ, τότε ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ἐδοξολόγει τὸν Θεὸν ὅστις ἠδδόκησε νὰ στείλῃ τοὺς σωτήρας του, οἱ δὲ δυστυχεῖς χωρικοὶ οἱ διάφορα ἐξασκούντες ἐπαγγέλματα καὶ κυρίως οἱ γεωργεῖ σωρηδὸν κατήρχοντο εἰς τὰς πόλεις «νὰ κλαυθοῦν τὸ γάλι τῶν» ἔλεγον, εἰς τὸν σταυροπροσκυνητὴν, ἀφοῦ μάλιστα εἶδον ἐπισήμους εἰδοποιήσεις ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς Βασιλείας εἶνε ἡ εὐημερία τῶν κατοίκων τῆς νήσου, καὶ ἀναφοραὶ ἐπὶ ἀναφορῶν ἐδίδοντο, εἰς τὰς ὁποίας ἐγράφετο πεντάκις καὶ δεκάκις τὸ «ὁ Θεὸς νὰ πολυχρονῇ τὴν Βασιλείαν», καὶ αἰτήσεις ἐπὶ αἰτήσεων ἐστιβάζοντο εἰς τὰ Κυβερνητικὰ γραφεῖα περὶ ὑποστηρίξεως, περὶ διευκολύνσεως κλ. κατὰ τοσοῦτον δὲ ἐθεώρησαν καλὸν οἱ χριστιανοὶ ν' ἀνοίξωσι τὴν καρδίαν τῶν εἰς τοὺς νέους Κυβερνήτας τῶν καὶ νὰ ποῦν ὅλα τὰ πάθη τῶν ὥστε τινὲς τούτων δι' ἀναφορὰς τῶν ἐζήτουν πατρικά τῶν κτήματα τὰ ὁποία ἐδημεύθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὸ 1821, ἄλλοι δὲ διανοοῦντο νὰ ζητήσωσι τὴν «Ἀγ. Σοφίαν» κλ. ἐπειδὴ

δὲ ἡ κυβερνητικὴ μηχανὴ δὲν ἐλειτούργει εἰσέτι καλῶς καὶ αἱ ἀπαντήσεις ἐβράδυνον, αἱ ἀναφοραὶ καὶ αἱ ἐξαιτήσεις τῶν χωρικῶν περὶ πολλῶν ἐξηκολούθουν νὰ στιβάζωνται εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Διοικήτων.

Μέχρι τοῦ σημείου τούτου ἦτο ἡ χρυσὴ ἐποχὴ καὶ τῆς Ἀγγλίας ἐν Κύπρῳ καὶ τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν κυβερνήσιν. Ἀγγλοὶ καὶ Ἕλληνες σκανεστρέφοντο ὡς ἀδελφοί, ὅπου δὲ ἀπῆντων οἱ Ἕλληνες Ἀγγλον προσεπάθουν μὲ κάθε τρόπον νὰ φανώσιν εἰς αὐτὸν περιποιητικοὶ καὶ νὰ δέξωσι τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην τῶν. Ἀλλοίμονον τότε εἰς ἐκεῖνον ὅστις προσιωνίζετο κακὰ διὰ τὴν Κύπρον· ἔχανε ὅλην τὴν ἀξίαν τοῦ ἂν εἶχεν. Οὕτως ὅταν καθ' ἡν στιγμήν ὑψοῦτο ἡ σημαία ἐν Λευκωσίᾳ καὶ Τούρκος ἀξιωματικὸς διέταξεν ὑβριστικῶς χριστιανὸν νὰ φύγῃ ἀπὸ πλησίον τοῦ ἱστοῦ, ὁ δὲ χριστιανὸς τήντησεν αὐτῷ «τί μὲ ὑβρίζεις; κ ε σ μ ι ς ο λ α» καὶ ὁ Τούρκος ἔσυρε τὸ ξίφος καὶ ὤρμησε κατ' αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ὁμῶς δὲν ἔφυγε διότι κατάρθωσε νὰ χωσθῇ μέσ' ἐς τὸ πλῆθος καὶ μάλιστα τῶν γυναικῶν, κατόπιν δὲ ὁ διερμηνεὺς τῶν Ἀγγλῶν εἶπε πρὸς αὐτὸν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὅτι «νὰ προσέχωσιν οἱ χριστιανὲς ἀπὸ τοιαύτης ἀναησίας διότι εἰς κάθε σφάλμα τῶν ἁμαρτωρῶνται διπλάσι· παρὰ οἱ Τούρκοι, τοὺς ὁποίους οἱ Ἀγγλοὶ ἀγαπῶσι πολὺ περισσότερον» ὁ δυστυχὴς διερμηνεὺς ἦτο εἰ-

λικρινής και με αυτά τα ὀλίγα λόγια μᾶς ἔδιδε νὰ ἐννοήσωμεν τὴν θέσιν μας, ἀλλ' ἡμεῖς τὸν ἀπειρηρύξαμεν τότε τὸν ἐθεωρήσαμεν ὡς ἄλλον Διάβολον ὁ ὅποιος ἤλθε νὰ φυτῇ τὸ μίσος μετὰ τῶν καὶ τῶν ἀγαπητῶν μας ἀγγέλων τῶν σωτῆρων μας τῶν . . . κτλ. Ἐζητήσαμεν ἀμέσως δι' ἄλλου διερμηνέως ἐξηγησιν ἀπὸ αὐτοῦ τοὺς ἰδίους ἀγγέλους οἱ ὅποιοι μᾶς ἠσύχασαν· «μὴ ἀκούετε αὐτοῦ τί λέγει, διότι δὲν εἶνε ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὅ,τι λέγει». Καὶ λοιπὸν δὲν ἴσχυσε τὸ συμβᾶν τοῦτο νὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ τὸ κάλυμμα τῶν ὀμμάτων. Ἐπρεπε νὰ ἴδωμεν πράγματα ψηλαφητά. Ἐπεριμένομεν λοιπὸν . . .

Μερικοὶ ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἔδωκαν ἀναφοράς περὶ τῶν κατὰ τὸ 1821 δημευθέντων κτημάτων τῶν ἔλαβον ἀπάντησιν «Ἡ Κυβέρνησις δὲν θεωρεῖ καλὸν ν' ἀναμιχθῇ εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις» τότε ἀμέσως ἐπετέθησαν πολλοὶ, οἵτινες μετὰ μεγάλην περιέργειαν περιέμενον τὴν ἀπάντησιν, κατ' ἐκείνων οἵτινες ἔδωκαν τοιαύτας ἀναφοράς. «Ἐ ἀδελφε καὶ σεις! ἐν πρᾶγμα νὰ ζητῇτε τέτοια πράγματα; πάρτε πομονὴν καὶ κατόπιν θὰ δῆτε τὴν Κυβέρνησιν μας». Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐδόθη ἀπάντησις εἰς ἄλλους περὶ ἄλλων αἰτήσεων «Ἡ Κυβέρνησις θὰ κάμῃ τὰς δεύσας ἐκείνας περὶ τούτου» «χὰ βρέ!—ἐφώναζον μερικοὶ—εἶδες πῶς θὰ ἐξετάζῃ τὰ πράγματα; τώρα νὰ δῆς!» Καὶ ἐκάθηντο οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ καὶ περιέμενον νὰ ἐρευνήσῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ νὰ τοῖς δώσῃ τὸ δίκαιον ὅπερ ἐζήτουν ἡμέρας καὶ ἐβδομάδας ὁλοκλήρους· ὅταν δὲ ἤρχισαν νὰ γογγύζουν κατὰ τῆς βραδύτητος «Ἐ βρέ ἀδελφε καὶ σεις!—τοὺς ἔλεγον ἄλλοι—πάρτε καὶ σεις ὀλίγην ὑπομονήν· δώστε ὀλίγον καιρὸν τῆς Κυβερνήσεως νὰ καλοκάτῃ κ' ὕστερα νὰ δῆτε» [καὶ νὰ στραβωθῇτε.] Καὶ ἐσηκόνοντο καὶ ἀνεχώρουν οἱ χωρικοὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ζητηθῶσιν ἐν τὸς ὀλίγου.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐμάθομεν ὅτι ἡ νέα Ἐπιτροπὴ τῶν δύο ἐνταῦθα ἐκκλησιῶν ἐνεργεῖ ὅπως ὅσον τάχιον ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνέγερσις ἐκκλησίας καταλλήλου καὶ ἀναλόγου πρὸς τε τὸ ποῖον καὶ τὸ ποσὸν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, καὶ ὅτι πρόκριτοί τινες τῶν κατοίκων ταύτης συναισθανόμενοι τὴν ἀξίαν τοῦ καλοῦ τούτου καὶ ἀναγκαίου ἔργου προσήνεγκον αὐ-

βορμήτως γενναίαν συνδρομήν. Πολύλακίς τὸ κοινὸν ἐξέφρασε τὸν ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου ἔργου πόθον του, διὸ προτρέπομεν τὴν ἀξιότιμον ἐνεστῶσαν Ἐπιτροπὴν νὰ προβῇ θορακλέως διότι εὐκολώτερον ἢ ὅσον φηνάζεται θὰ κατορθώσῃ νὰ θέσῃ τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προκαταρκτικὰς βάσεις. Ἀναγκαιὴν κατὰ πρῶτον θεωροῦμεν τὴν ἐγγραφὴν ἐν καταλόγῳ προαιρετικῶν συνδρομῶν, ἡ ἐφάπαξ δοθησομένων ἢ ἐτησίως, κατόπιν δὲ τὴν ἐκποίησιν κτημάτων τινῶν οὐδεμίαν ἢ σχεδὸν οὐδεμίαν, ὠφέλειαν ἀποδιδόντων· εἴτε ἐὰν τὸ ἐκ τούτων ἀθροισθὲν ποσὸν μετὰ τῆς χρηματικῆς περισυίας ἦν κέκτληται νῦν τὴν Ἐκκλησίᾳ δὲν ἀρκῇ, ἅς γίνῃ καὶ ἐκδοσίς μικροῦ δανείου συνισταμένου ἐκ μικρῶν δεκαλίων γραμματίων πληρωθησομένων ἐν μιᾷ πενταετίᾳ. Τοιούτῳ τρόπῳ νομίζομεν εὐκολώτατα θὰ ἐνερθεῖ τὸ ἀναγκαῖον ποσόν. Ἰστέ δραστηριότης μόνον καὶ ἐνέργεια ἀπαιτεῖται. Ἀρκεῖ πλέον τὸ νὰ περιμένῃ ἡ μία ἐπιτροπὴ τὴν ἄλλην. Ἀναγκαῖον πρὸς τούτοις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θεωροῦμεν ἵνα ἐπικταθῇ ὀλίγον ἢ χρονικὴ περίοδος ἐκάστης Ἐπιτροπῆς εἰς μίαν πενταετίαν ἢ τοῦλάχιστον τριετίαν καὶ ἅς διδῇ ἐτησίως λόγον τῶν πράξεων τῆς, διότι ἐντὸς ἐνὸς καὶ μόνου ἔτους πᾶσα Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ κάπως μάταιον νὰ ἐνεργῇ μέγαν σχέδια τὰ ὅποια ἀδυνατεῖ ὡς ἐκ τοῦ ὀλίγου χρόνου τῆς ἐνεργείας τῆς νὰ φέρῃ αὐτὴ ἡ ἰδία εἰς πέρας. Τοῦτο ἡμεῖς θεωροῦμεν ἐν τῶν πρωτίστων κωλυμάτων πρὸς ἀνέγερσιν Ἐκκλησίας. Ἀφοῦ ἄπαξ, καὶ τοῦτο μετὰ πολλοῦ κόπου, κατορθωθῇ ἡ διὰ ψήφου ἐκλογὴ μιᾶς ἐπιτροπῆς, εἰς τὸ ποῖον τῆς ὁποίας βεβαίως ἔχει ἡ πόλις πλήρῃ ἐμπιστοσύνην, ἅς δίδεται αὐτῇ ἡ ἀπαιτουμένη χρονικὴ δύναμις ἀφοῦ τὰ πρακτέα τῆς θὰ ἐξετάζωνται κατ' ἔτος, διὰ νὰ ἔχῃ καιρὸν νὰ σκέπτηται καὶ νὰ πράττῃ τι καλόν. Τότε μόνον ἅς γίνετα ἐκλογὴ νέας ἐπιτροπῆς πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος ὅταν διαπραχθῇ τι ἀπᾶδον πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς ἐκκλησίας· τοῦθ' ὅπερ ἀδύνατον [νὰ συμβῇ] ἀφοῦ ἡ Ἐπιτροπὴ περὶστοιχίζεται ὑπὸ Συμβούλων ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν ὁποίων οὐδὲν βαρύνον ἔργον δύναται νὰ γίνῃ. Οὕτω δὲ ἀπαλλάττονται καὶ οἱ πολῖται τῆς κατ' ἔτος προσκλήσεως, διὰ τῆς τῶν κωδῶνων κρούσεως ἐπὶ ἐβδομάδας, τοῦ νὰ

προσέλθωσι καὶ ἐλλέξωσι νέαν Ἐπιτροπὴν καὶ παρουσιάζονται 20—25 μόνον, ἐνῶ κατὰ πᾶσαν πενταετίαν ἢ τριετίαν θὰ ἔχωσι βέβαια περισσοτέραν ὄρεξιν.

Πρὸς τῇ ἐνεργείᾳ ταύτῃ καὶ ταῖς ἄλλαις μεταρρυθμίσεσιν ὑφ' ὧν ἐμφορεῖται ἡ νῦν Ἐπιτροπὴ (χωρὶς νὰ ἔχωμεν οὐδεμίαν διάθεσιν οὐδὲ δίκαιον νὰ προσάψωμεν οὐδεμίαν μομφὴν κατὰ τοῦτο εἰς παρελθόντων ἐτῶν Ἐπιτροπὰς, αἵτινες, ὁμολογητέον, πᾶσαι, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν περιστάσεων τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐξετέλουν ἐν μεγίστῃ δραστηριότητι καὶ τιμιότητι τὰ καθήκοντά των) θεωροῦμεν ἀναγκαίαν μεταρρυθμίσεις καὶ τὴν παύσιν τῶν δίσκων καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ διὰ τούτων κακῶς ἀθροισομένου ποσοῦ δι' ἐτησίαν συνδρομῶν. Πρῶτοι ἡμεῖς ἐθίξαμεν τὸ ζήτημα τοῦτο ἄλλοτε, (διὰ τῆς «Ἀληθείας») μετ' εὐχαριστήσεως δὲ ἡκούσαμεν ὅτι δύο τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Κύπρου (Φανερωμ. Λευκωσίας καὶ ἁγ. Λάζαρος Λάρνακος) παρεδέχθησαν τοῦτο. Νομίζομεν ὅτι διὰ τῶν συνδρομῶν μεγαλειτέρα θὰ γίνῃ ὠφέλεια εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐκκλησίας διότι οὐδεμία οἰκία ὅσον πτωγὴ θὰ ἀρνηθῇ 30 γρ. π. χ. ἐτησίαν συνδρομὴν, οὐδεμία δὲ τοιαύτη εὐπορος θὰ θεωρήσῃ βαρεῖαν τὴν ἐκ μιᾶς λίρας, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς ἀλλεπαλλήλων δίσκων καὶ τοῦ διηνεκοῦς θορύβου τῶν χρημάτων ὅστις μᾶς ἐνθυμίζει Τραπεζικὰ Καταστήματα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὰ Ἀφγανικὰ δὲν πᾶν καλὰ, καθὼς φαίνεται δὲ ἡ Ἀγία Ρωσία παίζει ὅσον καλὴ Ἀλωποῦ τὰ πράγματα ἕως οὐ ἐτοιμασθῇ καλὰ, διότι καὶ στρατεύματα πολλὰ συναθροίζει ἐκεῖ, καὶ παραγγελλίας μέγαν; πολεμοφοδίων κάμνει καὶ εἰς τὸν σιδηρόδρομον καταγίνεται μετὰ μεγάλην βίαν. Τὸ δεξιὸν τῆς ἡμέτης τὸ εἶχεν ἄλλοτε ἐς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸ ἀριστερὸν ἐς τὴν Ἀσίαν καὶ ἔτσι ἀλλοθιῶρος ἐπροχώρει ὅσον τρίμματος εἰς τοὺς σκοπούς τῆς· τώρα ὅμως ἥλλαξε θέσιν φαίνεται καὶ ἔστρεψε τὸ δεξιὸν τῆς πρὸς τὴν Ἀσίαν. Ἐπεθύμησε, λέγει, [ἐπιθυμίαν Κοζακικήν· ξεύρετε], νὰ ὀνομασθῇ ὁ Ἀλέξανδρος «αὐτοκράτωρ τῆς Ἀσίας» καὶ λοιπὸν ἅπανα ἡ Ἀσία πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὴν νέαν αὐτοκρατορίαν. Ἡ Εὐρώπη στέκει μετὰ σταυρωμένα χέρια καὶ βλέπει ἀπὸ μακρὰ τὰς κινήσεις τῆς Ρωσίας καὶ ἐπικαλεῖται τὴν χάριν τοῦ Παναγίου πνεύματος νὰ τῆς ἀποκαλύψῃ τὸ

σκοπούς της, ἡ δὲ Ἀγγλία κρατεῖ τὸ τηλε-
σκοπίον ὃ τὸ χεῖρ καὶ ἐνῶ ἔχει μέγαν πυ-
ρετὸν (εἶνε καλοκαίρι βλέπετε, εἰς δὲ τὴν
θέαν τῶν προσώπων τῶν Ρώσων, οἱ ὅποιοι
ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τοὺς πλησιάζουν,
δὲν κάμνει καμὴν ἐνέργειαν οὐδ' ἡ καλλιτέ-
ρα ἀγγλικὴ κινίνη) ἐξακολουθεῖ νὰ περιερ-
γάζεται κάθε βῆμα της, μ' ὅλον ὅτι τὰ χέ-
ρια τρέμουν [ὄχι δὲ ἀπὸ φόβον ἀπὸ θυμὸν]
καὶ δὲν κρατοῦν στερεὰ τὸ τηλεσκοπίον. Ἡ
Εὐρώπη περιμένει τὸ ἀποτέλεσμα. Ἄλλοι
μὲν ἐπιθυμοῦσι τὴν εἰρήνην καὶ εἶνε καλὸν
λέγουν νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα φιλικῶς, ἄλλοι
λέγουν ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ κατὰ-
στασις τῆς Ἀγγλίας δὲν τῆς ἐπιτρέπει νὰ
κάμῃ τὸν πόλεμον, ἄλλοι, ὅτι τῆς Ρωσίας
ὁ σκοπὸς εἶνε νὰ ταπεινώσῃ τὴν Ἀγγλίαν,
ἄλλοι, ὅτι εἶνε ἀναπόφευκτος ὁ πόλεμος, ἄλ-
λοι ὅτι ἐπιθυμοῦν τὸν πόλεμον διὰ νὰ ἀναγ-
κασθῇ ἡ Ρωσία νὰ στρέψῃ εἰς τὴν Ἀσίαν
καὶ τὰ δρόμους ῥυμύτια, καὶ ἄλλοι ὅτι εἶ-
νε ἀνάγκη νὰ γίνῃ ὁ πόλεμος οὗτος διὰ νὰ
μετρηθῶσιν αἱ δυνάμεις τῶν δύο ἀντιπάλων
τούτων Κρατῶν. Ἡμεῖς δὲ ἀδιαφοροῦντες
καὶ πρὸς τὸν ἕνα καὶ πρὸς τὸν ἄλλον, ἐπιθυ-
μοῦμεν νὰ γίνῃ ὁ πόλεμος, ὅποιοι δὲ ἀπὸ
τοὺς δρῶντες εἶνε πλέον φιλοδίκαιοι, ἀδιάφορον
ἂν ᾔηται καὶ αὐτὸ κ ρ α τ ω ρ, πλέον φι-
λάνθρωποι, ἀδιάφορον ἂν ᾔηται καὶ πτωχός·
πλέον εὐσπλαγχνος, ἀδιάφορον ἂν ᾔηται γυναῖς
καὶ ἡ ἀνθρωπότης καὶ πλέον ἡθικός, ἀδιάφο-
ρον ἂν ᾔηται καὶ ὀρθόδοξος, ἐκεῖνος νὰ νικήσῃ
καὶ νὰ κατὰστῃ μέγας.

— Ἐπεσε μανία εἰς τοὺς βασιλεῖς πλέον
νὰ γίνωνται Αὐτοκράτορες. Καὶ ὁ βασιλεὺς
τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσος θὰ κάμῃ λέγει πρα-
ξικῶς νὰ ἀναδειχθῇ Αὐτοκράτωρ. Ἰ-
σως σεβασθῇ τὸν αὐτοκρατορικὸν τίτλον καὶ
ἡ χολέρα καὶ ἀπομακρυνθῇ πλέον. Ἄν τ'
ἀκούσουν καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Σερβίας καὶ
Ρωμανίας θὰ γεμίσῃ ἡ Εὐραγελική
Εὐρώπη ἀπὸ αὐτοκράτορας.

— Κάτι συνεντεύξεις πάλιν βλέπομεν τοῦ
Τσάρου, τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας
καὶ, ἂν τὸ ἐπιτρέψῃ ἡ ὑγεία του καὶ τοῦ
γέρο Γουλιέλμου τῆς Γερμανίας. Νὰ δοῦμεν
τί πούρεκκια θὰ τηγανίσουν πάλιν διὰ νὰ
ταγίσουν τὴν Εὐρώπην! Ἡ συνέντευξις θὰ
γίνῃ, ἂν δὲν ἐπέλθῃ κανὲν κώλυμα, τὴν
3-4 καὶ 5 προσεχούς, Σεπτεμβρίου εἰς
Ράιχσταδ.

— Συνωμολογήθη τὸ δάνειον τῶν 9 ἐκα-
τομμυρίων λιρῶν καὶ ὅσον οὕτω ἄρχειται ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ ἡ πληρωμὴ τῶν ἀποζημιώσε-
ων. Εὐχόμεθα νὰ λάβῃ πέραν πλέον τὸ πα-
λυθρῦλον τοῦτο ζήτημα ἕως ἀναζωογο-
νήσῃ τὸ ἐμπόριον τῆς Αἰγύπτου καὶ ἀναλά-
βωσιν οἱ ἐκεῖ ὁμογενεῖς ἐκ τῆς ἀθλίας καὶ
ὀλεθρίας θέσεως εἰς ἣν περιήγαγον αὐτοὺς οἱ
δύο τραγωδοὶ Σέιμουρ καὶ Ἀραβῆς.

— Ὁ Μάγδης ἀπέθανε. Τὸ ἐβεβαίωσεν
ἄνθρωπος ὁ ὅποιος εὗρεθ' ἐν τῇ ταφῇ του.
Οἱ κάτοικοι τοῦ Κορδοφάν δὲν ἐπίστευσαν
ὅτι ἀπέθανε καὶ ἔττειλαν ἀγγελιαφόρους εἰς
Ὁμδουρμάν νὰ μάθωσι τὴν ἀλήθειαν, οὔτοι
δὲ ἀφ' οὗ ὑπῆγον ἔμαθον ὅτι ἀπέθανεν, ἐζή-
τησαν ὅμως νὰ δοῦν τὸ πτώμα του, καὶ ἐ-
πειδὴ ἡ Αὐτοῦ Ἀγίότης εἶχε ταφῇ, τὸν ἐξέ-
θαψαν, καὶ μολονότι τὸ πτώμα ἔλκωσεν ἀρ-
κετὰ εἶδαν ὅμως τὴν μίαν ἀπὸ τὰς τρεῖς
ἀκροχορδῶνας του (κρεατοεληθῆς), τὰς ὁποί-
ας ὁ Μάγδης ἐθεώρει ὡς ἀποδείξεις τῆς θεί-
ότητός του, καὶ ἐπέσθησαν ὅτι εἶνε ὁ ἴδιος.
Ἄλλ' εἶνε δύσκολον ν' ἀναστηθῇ.

ΦΥΓΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Μὰ πλέον δὲν ἦτο κατὰστασις νὰ ὑποφε-
ρῇ αὐτή. — Τὸ νερὸν στέκει ἄνευ προειδοποι-
ήσεως· τὰ φανόρια ἀνάπτουν εἰς τὴν μίαν
τῆς νυκτός καὶ ἕνα φῶς ποῦ βοηθεῖ θυμῶ-
σια τὸν κλέφτην· τὰ ποσκούπιδα ἐσάπηταν
εἰς τὰ σπήτια καὶ εἰς τοὺς δρόμους. — Ἀπεφά-
σισα λοιπὸν νὰ πάγω εἰς τὴν κοίτην τοῦ Δη-
μαρχείου [διότι τὸ Δημαρχεῖον ἐσκορπίσθη
πλέον] νὰ κάμω, ἔτσι δά... μὲ μέγαν
τόνον τὰ παράπονά μου. Ἀφ' οὗ ἐπλησίασα εἰ-
καὶ εἰς τὴν πόρταν ἤκουσα θόρυβον μέσα καὶ
φωνὰς διχόφους:

— Ἄν ᾔηται τρερζῆς, ἔλεγεν ἕνας, ὅς φρον-
τίσῃ ψαλίδι καὶ βελόνη.

— Τί νὰ τοὺς κάμωμεν, ἔλεγεν ἄλλος, τὸ
Δημαρχεῖον ἐν φτωχόν.

— Ἐβετ ἔβετ, ἔλεγεν ἄλλος, ἐπέρασαν ἡ
24 ὥραις ἄμμα γὰρ νὰ μὴ ζημιώσῃ τὸ Δη-
μαρχεῖον γίνεται καποῦλιν τὸ ἀρτίρημά σου.

— Σσσσσσσούτ! — ἤκουσα μὴν φωνὴν καὶ
ἐκατάλαβα ὅτι ἦτο ὁ ἀντιπρόεδρος — χάτε
νὰ διοῦμεν, ἔτο! πάγκω θέλει παπαρᾶν της·
νέ ὀλατζᾶκ σίντι;

— Οἰκονομίαν ἐφέντιμ οἰκονομίαν! ἀπαν-
τᾶ τις.

— Νὰ παύωμεν τὸν φύλακα τοῦ νεροῦ —
λέγει ἄλλος.

— Χά! τταμάμ! — ἀπαντᾷ ὁ πρόεδρος.

— Ὁχι καλέ — λέγει ὁ ἄλλος — ὁ φύλακας
τοῦ νεροῦ πρέπει νὰ μείνῃ· νὰ ἐλαττωθῶσι
τὰ ἔξοδα τοῦ νοσοκομείου.

— Χά! τταμάμ πούτουρ! ἀπαντᾷ ὁ
πρόεδρος.

— Ὁχι δά — λέγει ἄλλος — δὲν βλέπετε ὅ-
τι τὸ Νοσοκομεῖον οὔτε στρώματα ἔχει οὔτε
τίποτε; νὰ ἐλαττώσωμεν τοὺς μισθοὺς τῶν
ὑπαλλήλων· ἀπὸ τρεῖς λίρας δύο, καὶ ἀπὸ
δύο μίαν καὶ 15 σελλίνια καὶ νὰ δώσωμεν
εἰς κάθε ἕνα διπλὴν ἐργασίαν νὰ ἀπολύσω-
μεν τοὺς παραπάνω.

— Χά! ποῦ ταχά τταμάμ! ἀναφωνεῖ ὁ
πρόεδρος.

— Ἀκούσατε παρακαλῶ — ἀπαντᾷ ἄλλος

— αὐτὰ εἶνε ὅλα ἰδέαι ἀφηρημέναι καὶ ἄ-
πραγματοποίητοι...

— Ἐ — τὸν διακόπτουν πολλοὶ διὰ μιᾶς —
εἰς ὅλον λόγια εἶσαι.

— Ποῦτα τταμάμ! λέγει καὶ ὁ πρόεδρος.

Ἀφ' οὗ ἤκουσα λοιπὸν αὐτὰ ὅλα, ἐμοῦ ἔ-
μεινε πλέον καρδιὰ νὰ ἐμβῶ καὶ ἐγὼ νὰ κάμω
τὰ παράπονά μου; Ἐπῆρα λοιπὸν τὸν δρό-
μον μου καὶ ἐμουρμούριζα “βασκανία γὰρ
φαυλότητος ἡμαύρωσε τὰ καλὰ καὶ ρεμβά-
σμοι ἐπιθυμίων ἐμετάλλευσαν Δη-
μαρχεῖον ἄκακον καὶ πλούσιον.”

Οἱ τρελλοὶ γυρίζουν τοὺς δρόμους πλέ-
ον! Ἐχομεν ἐδῶ εἰς τὴν Λεμησσὸν τρεῖς
τώρα, Τούρκους, οἱ ὅποιοι περιφέρονται
καὶ ὅταν εὐρίσκουν ταῖς πόρταις ἀνοικταῖς
τρυπῶνουν μέσα ἀνυπόδητοι καὶ τοὺς βλέ-
πουν ἔξαφνα αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ
καὶ κοντεύουν νὰ πάθουν ἀπὸ τὸν φόβον
τούς. Ἐλευθερία καὶ εἰς αὐτοὺς πλέον.
Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι τέτοια Ἐλευθερία
ποῦ μᾶς κουβάλησε μὲ τὰ σακκίᾳ ἡ Ἀγ-
γλία θὰ μᾶς κάμῃ ὅλους νὰ καθήμεθα
μέσ' εἰς ταῖς γωνιαῖς τοῦ σπητιοῦ καὶ νὰ
χάσκωμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Εἰς τὴν
πόρταν διὰ νὰ βγαίνωμεν πρέπει νὰ βάλ-
λωμεν ἀσπίδα καὶ περικεφαλαιῶν νὰ μὴ
φάμεν καμμίαν περὶαν ποῦ τοῦ τρελ-
λοῦ. Εἰς τὸν περίπατον διὰ νὰ πηγαί-
νωμεν πρέπει νὰ κλείωμεν καὶ τὰ μπά-
τια διὰ νὰ μὴ βλέπουν τὰς ἀσέλγους το-
νῆσεις καὶ σχήματα τῶν Νιανδολογῶν,
αἱ ὁποῖαι ἐπληθύνθησαν ὡς ἡ ἄμμος τῆς
θαλάσσης, νὰ στουμπώνωμεν δὲ καὶ τ'
αὐτὰ νὰ μὴ ἀκούουν τὰς αἰτιολογίας
των. Ζήτω λοιπὸν ἡ ἐλευθερία καθὼς
τὴν ἐννοεῖ ἡ Ἀγγλία...

Ἐν Λεμησσῷ Ὁθωμανὶς ἐγέννησεν ἄπνουν
βρέφος ἔχον ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν εἰς τὸ μέτω-
πον, ἄνωθεν δὲ τοῦτου εἶδος περδὲς ἐκ δέρ-
ματος κολλημένου ἐπὶ τοῦ μετώπου ὅπερ ἐκά-
λυπτε τὸν ὀφθαλμόν. Ἦτο ἀρκετὰ ἀνεπτυγ-
μένον ὥστε ἦτο τριῶν μηνῶν ἡλικίας περίπου,
ἔφερε δὲ καὶ ὀδόντας. Ἐζητήθη ἰδιὰ νὰ βαλ-
σαμωθῇ καὶ σταλῇ εἰς Εὐρώπην, ἀλλὰ φανα-
τικὴ ἡ ὀθωμανὶς δὲν τὰ ἔδωκε.

Λεμησσός 24 Ἰουλίου 85.

Κύριε Σαλπικτά.

Δημοσιεύσατε παρακαλοῦμεν τὰς πρὸς
τὴν ἀξιότιμον νέαν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐκκλη-
σιῶν μας εὐχαριστίας μας, διὰ τε τὰς ἄλ-
λας καλὰς μεταρρυθμίσεις ἃς ἤρξατο ἐφαρ-
μοζοῦσα καὶ διὰ τὴν κατάργησιν τῆς εἰκο-
σαλίου θέσεως τοῦ γραμματέως ἣν πάνυ εὖ
γενῶς ἀναπληροῦ τὸ ἐξ ἀξιότιμον ταύτης μέ-
λος ὁ κ. Ξενοφῶν Κ. Κίτσα πρὸς ὃν καὶ ἰδίᾳ ἐ-
πὶ τὸν ἐκτελεστικὸν εὐχαριστίας μας.

Πολίταις τινες.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΑΣΜΑ Β' (ὕπο II Συνοδινού.)

ΤΙΝΕΣ ΣΕΙΣ ΕΙΣΘΕ ;

(συνέχεια)

Ὅτ' ἐπαλαίωμεν ἡμεῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει
 Ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς,
 Καὶ πάλλουτα ἠτένιζεν ἡ Οἰκουμένη ὅλη
 Τὴν τύχην, εἰς τὰ ὄπλα μας ἐκάστου ἔθιμοῦ τῆς,
 Τὰ βορβορώδη ρεύματα τῶν πάππων σας Βουλγάρων
 Τὸν χεῖμαρρον ἐζώγκωσαν τῶι καθ' ἡμῶν βραδύρῳ.

Ἐκτοτ' ἐγκατεστάθητε ἐπὶ τῶν Βαλκανίων,
 Τῶν Τούρκων Αὐλοπαράκοι, βουκόλοι τῶν Ἑλλήνων,
 Ἀναπολοῦντες πάντοτε τὸν ἀρχικὸν σας βίον,
 Σάρκας ὡμὰς ἐσθίοντες μ' αἵματωμένον οἶνον.
 Μ' αὐτοὺς τοὺς τίτλους, Βούλγαροι, λοιπὸν ὁ Αἰθαλαῖα [2]
 Νὰ πλαστογράφη ἄφθαρτα ἐθνόσημα παλαιά ;

Ρωμοῦνοι, ὧν συνέτριψεν ὁ Βίσμαρκ τὰς ἀλύσεις,
 Ἄνευ ρανίδος αἵματος καὶ χάριν οἴκτου μόνον,
 Καὶ σεῖς ; καὶ σεῖς θηρεύετε ὡς κράτος κατακτήσεις
 Κ' ὑβρίζετε ὡς Βλαχικὴν τὴν γῆν τῶν Μακεδόνων ;
 Οὐαί σοι ! χώρα, μέχρι χθὲς τῆς Ρώμης Σιβηρία,
 Ὅπου τ' ἀνθρωποπρόσωπα ἐρείπτοντο θηρία !

Διότι ἐν τῇ φοβερᾷ διασπορᾷ τοῦ Γένους
 Πλειῖστ' εἰς τὰ τεῖλατα ὑμῶν ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἦλθον,
 Οὓς ἡ φιλάνθρωπία σας ἐρράπισεν ὡς ξένους,
 Διότι εἰς τὰς χώρας τῶν ὁπότεν ἐπληθύνον
 Μετέφερον καὶ μερικὰς βραβερικὰς σας φράσεις, (3)
 Ζητεῖτε εἰς τὰς χώρας τῶν, γελοῖοι, ἐπεκτάσεις ;

Καὶ σεῖς οἱ Σέρβοι, Ἰταλοὶ τοῦ Αἵμου ἀπειλεῖτε,
 Ὑψοῦντες ὡς σημαῖαν σας τοῦ Κρίλιχτη τοῦ ράκος ; (4)
 Μὴ ἦσαν συμπολίται σας οἱ Ἱερολοχίται,
 Καὶ Σέρβοι ὁ Νικηταρᾶς, ὁ Μπότσαρης, ὁ Δράκος,
 Καὶ σεῖς οἱ διὰ Ρωσικῇ πλασθέντες ἀλυσίδας,
 Καὶ σεῖς τοῦ Ἰουστινιανοῦ ζητεῖτε τὴν Πατρίδα ;

Ὅποιος ὁ ἐπιζηγῶν τὰ ὄνειρά σου λόγο ;
 Ὅποτεν περτάχθησαν εἰς Γίγαντομαχίαν
 Μωάμεθ ὁ κατακτητὴς καὶ ὁ Παλαιολόγος
 Κ' ἐκ θεμελίων δλ' ἡ γῆ εὐρέθ' εἰς ἀναρχίαν
 Ἀσφυκτικοί, μὲ ὀδηγοὺς τὸ μῖσος καὶ τὴν πείναν
 Σεῖς ἐνεπήξατε σκηνὰς ληστῶν περὶ τὸν Δρίναν !

Τὸ αἶσχος ὡς δικαίωμα, Σερβία, ἀναφέρει ;
 Ὁ Μακεδὼν φιλόσοφος Σαρματιστὶ ἐλάλει ;
 Εἰς τοῦ Φιλίππου τὸ πλευρὸν ἐμάχετο ὁ Κλαίρης ; (5)
 Ἡ δ' ἀφ' εἰς Ἀλιέμονα τοῦ Συναῖα θάλλει ; (6)
 Βαβαί ! Σερβία τάλαινα ! Δὲν ἐννοεῖς ἀκόμα
 Ὅτ' εἰς τῆς Ἀρκτου σύσσωμος εὐρίσκεισαι τὸ στόμα !

Σέρβοι, Ρωμοῦνοι, Βούλγαροι, τίς πάππος σας κ' ἂν μίαν
 Ἐδραψε δάφνην Ἰερὰν ἀπὸ τοῦ Μκραθῶνος ;
 Τίς πάππος σας ἠτένισε τὴν θείαν τρικυμίαν
 Ἦν ἠύξησαν τὰ δάκρυα τοῦ Ξέρξου τ' ἀλαζίνος !
 Τῶν συρφετῶν σας τίς ὁ Εἰς ἡρωϊκὸς ἐκεῖνος.
 Ὅν πίπτων εἶδε πίπτοντα ὁ Μάρτυς Κωνσταντῖνος ;

[2] Ἐξωνημένος τυχοδιώκτης Ἑλβετὸς προμαχῶν ὑπὲρ
 τοῦ Σλαυῖσμοῦ.

[3] Ταῦς διὰ τὸν λόγον τοῦτον καλουμένους παρὰ τῶν
 Ρωμοῦνων Κουτσοβλάχους κατοίκους εὐαριθμούς ἐν τισὶ μέρε-
 σιν Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας ἀνάμιγνύοντας ἕκτοτε φράσεις
 τινὰς τῆς Ρωμουνικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τῶν.

[4] Εἰς τῶν ἀγρίων ληστῶν τῆς Σερβίας.

[5] Ληστρικὸς Σέρβης ἐπιδρομεὺς κατὰ Μακεδονίας.

[6] Ὁμοῖος τούτου.

Σεῖ ; καθ' ἡμῶν, ἀχάριστοι ! ἀκόμα λησμονεῖτε,
 Ὅτι ἐξ ὕπνου δουλικοῦ καὶ ἀνευ ἐνυπνίου,
 Εἰς τῆς Ἑλλάδος τὴν φωνὴν ἠγέρθητε ἐπλῖται,
 Καὶ φῶς ἐλάβετε ζωῆς ἐκ τοῦ Δρογατσανίου,
 Τοὺς ἰδανικωτέρους σας δὲν ἐνθυμεῖσθ' αἰῶνας
 Ὅτε ὑπὸ τοὺς Ἑλληνας ἠνδροῦθε Ἠγεμόνας ;

Οἱ τὴν Μακεδονίαν μας διεκδικοῦντες τῶρον
 Τοῦ αἵματός τῶν ἔχουσιν ὑπὲρ αὐτῆς σταγόνα ; -
 Τῆς ἱστορίας τῶν ἐθνῶν εἶνε πικρὰ τὰ δῶρα.
 Θάλλει τὸ ἔαρ τῶν λαῶν ἀπὸ βαρὺν χειμῶνα.
 Προτοῦ διαμελίσθητε τὴν ξένην ἀλουργίδα,
 Φανεῖτε καὶ σεῖς ἄξιοι νὰ ἔχετε Πατρίδα !

(ἀκολουθεῖ)

ΕΜΠΟΡ. ΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ.	215—220
,, συνήθη γερά,,	190—210
,, κόκκινα καὶ ξυρισμένα	170—185
Ρακή σοῦμα ἡ ὁκὰ παρ.	66—68
σίτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ.	22—25.
καϊθή ,, ,,	11—12.

Λύσις τοῦ 72 αἰνίγματος.

κόρος—μόρος—πόρος—φόρος—ὄρος.

Αὐτῆρες οἱ κ. κ. Γ. Κάρταλις, Μ. Γ. Εὐθύδουλος ἐκ Λε-
 μησσοῦ, καὶ Γ. Μιχαηλίδης ἐκ Λευκωσίας. [Τὴν ἔμμετρον
 λύσιν τοῦ κ. Μ. Γ. Εὐθύδουλου ἐλλειψὶ χώρου δὲν καταχω-
 ρίζομεν.]

Αἶνιγμα 73

Ὅποτεν ἔχω κεφαλὴν οἱ ὀφθαλμοί μου κλαίου
 ὡς ὅταν εἴμ' ἀκέφαλον τὰ νάματά μου ρέου.

Χάριν τῶν εἰδότην τὴν Γαλλικὴν.

Mon premier embellit la laideur
 Mon second substance liquide sans odeur
 Mon tout importune bien le porteur

Limassol.

Daliti

ΓΙΝΩΣΤΟ ΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΚΑΩΣΤΑΙ ΔΙΑ ΡΑΨΙΜΟΝ.

Οἱ θέλοντες νὰ ράπτωσι μὲ κλωστήν καλῆς ποιότη-
 τος καὶ δυνατὴν πρέπει νὰ παρατηρῶσι τὴν μάρκαν τοῦ
 κατασκευαστοῦ ἐπὶ ἐκάστου καρουλλίου, διότι ὑπάρχουσι
 πολλοὶ κακαὶ ποιότητες κλωστῶν καὶ οἱ καταναλωταὶ
 μὴ γνωρίζοντες νὰ διακρίνωσιν αὐτὰς ἐκ τῆς μάρκας
 τοῦ καρουλλίου, συγχίζουσι καὶ τὰς καλὰς.

Ἡ καλλιτέρα ποιότης διακρίνεται ἐκ τοῦ ὀνόματος Γ.
 καὶ Π. Κόατζ, ὅπερ ἔχει ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους τοῦ κα-
 ρουλλίου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου μίαν ἄλυσιν ἐν εἴδει δακτυ-
 λιδίου. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ μάρκα αὕτη εἶνε δοκιμασμένη
 καὶ προτιμᾶται παντοῦ καὶ πάντοτε, ἕκαστος δύναται
 νὰ κάμῃ τὴν δοκιμὴν εὐκολώτατα.

Ὁ Κος. Φίλιππος Χρ. Αἰμπῆς μετακομίσας τὸ Ζα-
 χαροπλαστεῖόν του «ἡ Λεμησσοῦ» εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 143
 καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἐδῶ καὶ ἀγορᾷ κείμενον μαγαζεῖον, εἰδο-
 ποιεῖ πάντας, ὅτι διαφόρων εἰδῶν καὶ καλλίστης κατα-
 σκευῆς γλυκίσματα πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς
 συγκαταβατικωτάτας τιμὰς, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐπι-
 σκεπτόμενοι τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του ἐξέρχονται κατὰ
 πάντα εὐχαριστημένοι.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
 ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.